

EESTI SKOUT

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.

Vastutav toimetaja:
K. Treffner.

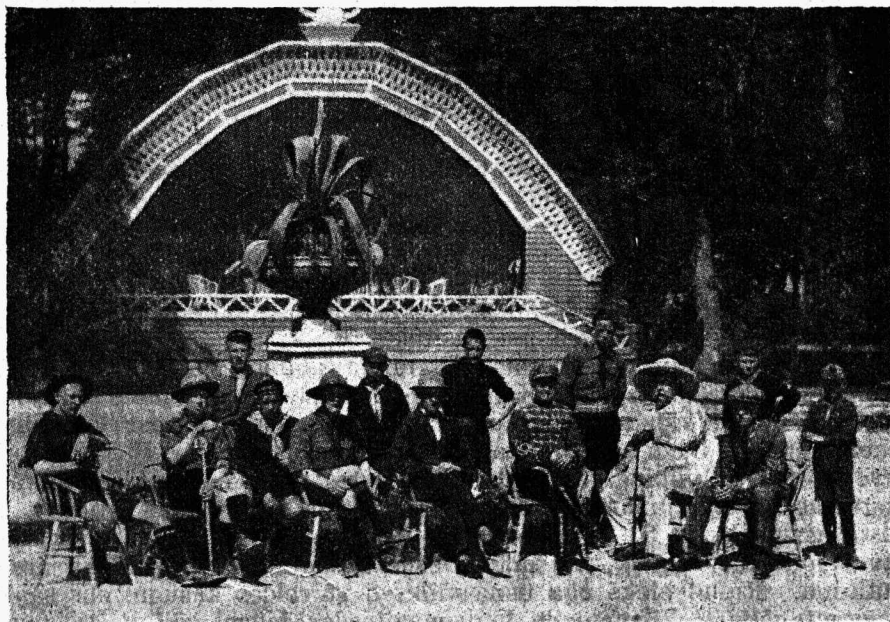
Päätoimetaja:
J. Tederson.

Toimetus: H. Paalmann (sekretär), H. Hamer, H. Lehepuu, H. Roos.

Nr. 7. 1925. a.

V. aastakäik.

Eesti „Aafrikas“



Eesti suvituslinna Kuresaart külastasid möödunud suve palavatel päevadel mitmed skoutmasterid. Pildil külalised skoudid, keskel skm. J. Kõks'i ja skm. H. Paalmann'iga. Paremal skouidi sõbrad kolonel Buxhoevden ja prof. A. Paldrock.

SISU: Ligematest päevaküsimustest. / Valvekorral. / Salga töö süsteem. / Ühe mängu lugu. / Karr. / Veetööd ümber Eesti. / Teated. / I Eesti Skoutide Jamboree. / Aadressid.

Ligematest päevaküsimustest.

Skm. J. Tederson.

Viimased skoutlised kogumised on Eesti skoutluse kiiremalt tuksuma pannud, on kerkinud päevakorraks mõnedki uued ettevõtted ja uued mõtted. Kõige selle suurimaks hooandjaks on Jamboree, rahvuslik laager, ehk „suur nõupidamine,“ nagu teda soovitati ristida. Kuid säääl, kus tööd tehakse, leitakse muidgi tööalasi juure, ja nii on Jamboreegi mõned uued küsimused päevakorraks tõmbanud.

Jamboree kui pääküsimus iga skoudi suus lubab endale ka siinkohal esimese koha võtta. Temal ongi selleks suured õigused, sest temale on suured ülesanded tehtud. Eesti skoutide üldine laager (Jamboree) peab meie skoute panema skoutliselt tegutsema, skoutliselt mõtlema ja töötama. Ta peab ka meie seltskonnale skoutlust tutvustama, näitama meie töö metoode ja seltskonna arusaamisele viima skoutluse suure kasvatusliku tähtsuse üle. Kuid veel enam — Jamboree tõmbab ligi skout-vendi kaugelt ja lähedalt raja tagant, ja nendele peame säääl tõendama suutma, et oleme elujõuline rahvas, et meie skoutlus on nende vääriline ilma skoutide peres. Käesolev ettevõtte on tähtis kogu Eestile, mitte üksi skoutide, vaid ka meie riigi huvide seisukohalt väljamineks.

Asja algatajad on ka oma tööd tõsiselt võtnud, asja vastu on huvi tõusnud vanemateski skoutide pere toetajates ja liigetes. On asunud alatud mõtte organiseerimisele ja loodetavasti jõutakse teda suurejooneliselt lõpule juhtida, nagu teises kohas avaldatud kavast järeldada võib.

Nüüd aga tahaksin järgnevaid, käsikäes Jamboreega, osalt kongressilgi üleöstetuid küsimusi käsitleda.

Juhtide puudus on järjest end tunda andnud ja ei ole niipea ettenäha selle lahenemist. Kongressil kursustest päälikutele rääkides ei olnud nende ridade kirjutajal aimugi sarnasest kiirest küsimuse lahendamisest, nagu ta nüüd tahab saada. Nimelt skm. H. Paalman suvel Londonis viibides on leidnud inglased juhi meie päälikute kursuste jaoks. Skoutmasterite Kogu on asja kõigiti hääks kiitnud ja küsimus peaks E. S. M. Päästaabis lõpulikult otsustatama. Arusaadavalt on otsus jaatav, kui majanduslikud tingimused ei sunniks järele kaaluma. Kulud oleks aga üsna väikesed võrreldes kasuga, mis saaksime ettevõttest: Võimaldada Inglismaalt edasi-tagasi sõit Eesti laeval (kus vastutulekut hinnaalanduses loota), vastuvõtta ja ülalpidada paar nädalat siin, see oleks kõik! Laagri korraldus (sest sarnane kursus on mõeldav ainult laagris) ei tuleks pea midagi maksma, kuna Tallinna Noorte Meeste Kristlik Ühing selles asjas vastu lubab tulla, enda toidukulud aga osavõtjad ise kannavad. Sarnaste kursuste mõju skoutlusele oleks aga suur. Meie ei ulata oma nõrga jõuga suuremal arvul kõrgesse skoutluse kooli — Inglismaa Gillwell Park'i, kus pea kõik

Noored, olge virgad ja kulutage raha ainult „Eesti Skoudi“ tellimiseks.

— Nii ütles „papa“ Hünerson III Üleriiklisel Eesti Skoutide kongressil.

vähegi jõukamad skoutorganisatsioonid omad juhid on kasvatanud ja koolitanud. Nii ei jääks meil esialgul muud teed, kui üks Gillwell kasvandikkest endaid õpetama paluda. Peame põhjalikult tutvuma skoutluse esiallikatega, et siis osata teda Eesti iseloomule ümber organiseerida. Tao rauda, kuni see tuline! ütleb vanasõna. Meiegi ei tohi jahutada skoutlist vaimustust, vaid peame seda järjest õhutama. Ses mõttes peaksid tulema sügisel (augustis) agaramad tegeledased teist korda kokku, et Jamboreel saadud vaimustust ja kogemusi kindla teaduse — skoutluse põhiteaduse järjekindla meetodi järele jäädvustada. Mõnedki sõidaksid kursustelt edasi IV üleilmsele skoutide kongressile Helveetsiasse, kes keelega hakkama saavad, võtaksid sellega käsikäes korraldatavast Gillwell Park'i kursusestki osa, ja nii võiksime rikastuda mõnegi, veelgi kindlama skoutluse juhi läbi. Päästaap peaks aga oma jaatava sõna ütleva, et võiks siingi eeltöödega alata, nii juhi kutsumises kui ka osavõtjate organiseerimises. Pääle muu on kõige tõenäolikum, et kursustele pääsevad skoutmasterid, päälükud ja vilunudad skoudid enne seda mõndagi kirjalikult peavad esitama — vastama, nagu see möödapääsmata Gillwelli kursuste läbitegijatel.

Eesti skoudi märgist on meie ajakirjas juttu olnud kaunis põhjalikult*), siinkohal olgu veelkord kriipsutatud selle valmistamise vajadus meie suureks pidustuseks. Peame aegsasti hoolitsema märgi kavandite eest, seega on nende sisseandmise ajaks 1. jaanuar 1926. küll viimane. On ju tarvis märk ise valmistada, on tarvis luua tema kombinatsioonid kõikide teiste skoutliste märkide juure. Märgi kavandi valmistamise tingimused on avaldatud selle n-ri veergudel (v. Peavanema päevakäsk), sellega kõigile kättesaadav. Peame selle ise endile looma, sest teiste pääle lootma jäädes võime temast ka ilma jääda, vähemalt Jamboreeks. Skoudid oskavad joonistada, seepärast igatüks agaralt juure!

Kuid joonistama peaksime mitte üksinda märki, vaid see oleks ainult esimeses järjes. Meil on tarvis kavandid Jamboree plakaadi, Jamboree märgi ja Jamboree postkaardi jaoks. Nende kohtagi kuulutatakse võistlused välja, ja siis skoudid-kunstnikud, olge vahvad! Ent veel üks augukene on meie organisatsioonis, mida joonistusega-kavaga üksinda täita ei saa. Meil ei ole senikaua Eesti Skoudi tunnistust olemas. Meie, arvatavasti numereeritud, märgi väljaandmist ei ole võimalik teostada ilma sarnase olemata ja seepärast peaksid vastavad asutused aegsasti mõtlema selle pääle. Siin ei aita võistlus, vaid siin peaksid vastavad isikud-skoutmasterid ülesande saama selle kokkusaadmiseks. Loodetavasti ei jäta seda Skoutmasterite Kogu ehk Eesti Skoutide Maleva Päästaap ligemal ajal tegemast.

Vaata „Eesti Skout“ nr. 3/4.

Käsen kõigis skoutrühmades valida kaks terast skoudi skoutide häälekananja „Eesti Skoudi“ levitajaks ja nende nimed ning aadressid teatada tähendatud lehe toimetusele. (Peavanema päevakäsk 20. X 25. § 4).

Valvekorral.

Kuningas Nälg.

Õõ, mil istusime kahekesi valvel, oli õudne, tuulene. Rebenenud pilvetükid kihutasid võidu katma kuusirbi ju küllalt mõõdukat, kahvatut kuma. Metsa põlised elanikud puhusid salasepitsusi, ühinedes oma tumeda mühinaga alt rannalt kostva lainte mänguga ühiseks vägevaks orkestriks, mis mõtetelegi ajudes asu ei andnud ja need laiali roheli-se veeväljale ja õudse metsa tontide ning viirastuste maale rändama saatis.

Telgist kostis magavate sõprade norin ja mu kaaslasel oli küllalt tegemist tulle vahtimise ning hao murdmisega. Kül m hakkas. Küll



Pildike laagrielust.

peitsin pää palitukraesse ja kiskusin end siilina kerra, aga õudsed mõtted ja tunduv jahedus ajasid tahtmatult judinad üle keha. Tõusin tule äärest, sirutades silmitse sin ümbrust; mu inetuma varju koletis langes hallile telgi küljele, kus ta kummalises tantsus hüples loitva lõkke sünnitatud.

Hakkasin aegamööda tule juurest eemale sammuma. Mu sõber ei tõstnud päadki; kas temaski ei liikunud ööst kihitatud tumedate kujutuste ring? Astusin varisevas liivas edasi ranna poole. Peagi harjusid silmad suvise öö hämarusega; võisin juba eraldada vahutava laineharja, mis metsikus tantsus kihutas liivasele rannale. Ligemale tulin sellele vihasele pääletungijale, kes haavatu metsloomana oma ohvri kallale kargas, jõuetult aga, nagu hoigades, tumeda sulinaga tagasi

veeres roheliste märga veevälja, kaasa kiskudes kruusa ja liiva, ruumi andes uuele märjale ranna kaisutajale. Üksikuna all tühjal rannal lebas „Luige“ salga lootsik. Nõjatasin end selle najale, valged vahutükid katsid ta külgi ja neid kandis sinna juure ja kiskus säält ära paisuv idatuul. Kadunud oli jahedus, kadunud õudsed mõtted; nüüd vaid ümisesin koraali, mis ei kostnud ainsamagi sammule ega saanud mingikski heliks sellesse mässavate loodusjõudude orkestrisse. Ühtegi muud ei oleks tahtnud teha praegusel silmapilgul, kui nõnda eesmärgitult seista ja ümiseda, kuulatada mere jutuaajamist, mis ainult veevaimule arusaadav, kuulatada mändide muusikat, millest lõbu võib tunda ainult metshaldjas. Siis tahtsin tükikese vahtu pihku haarata, aga ta langes paadi servalt alla liivale,

Peavanema päevakäsk Eesti Skoutide Malevale.

Tallinnas, 20 oktoobril 1925.

§ 1.

Koolitöö algusega asusid skoudid jälle talvise hooaja töödele, milleks päale suvise puhkuse ning jõukogumise hääd edu soovin. Päälikutel tuleb erilist rõhku panna tegevuse arendamisele rühmades. Rühmad ei või juba põhimääruse nõuetel olla ilma vanemateta: vanemate kaasatõmbamine on eriti tarvilik rühma tegevuse majanduslikeks ja kõlbliseks toetamiseks.

§ 2.

Malevates tuleb aegsasti emapäeva pidutsemiseks ettevalmistusi tegema hakata, kus püüda skoutide vaimlisi, kehalisi, oskuslisi ja majanduslisi võimeid esile tuua. Skoudi tööde näitus tuleks ühenduses emapäevaga toime panna ja väljapandud töid eriala ning järgu-eksamite seisukohalt hinnata. Skoutliste teenete hindamine emapäevaks on läbiviidav, kui need hiljemalt 15. novembriks Päästaabile esitatud.

§ 3.

Kinnitan põhimääruslikult Harjumaal Nõmme Skoudi Sõprade Seltsi hoolet töötava Nõmme Skoutide Maleva, tema vanemaks hra A. Mitti ja maleva värviks vabarna-punase.

Kinnitan Tallina Skoutide Maleva vanemaks dir. Fr. Saueri abiks rkl. J. Hüneroni, nende kandidaatideks kolonel-leitnant G. Maseri ja noorem-leitnant V. Andreseni.

§ 4.

Kolmanda üleriiklise Eesti skoutide kongressi otsuse teostamiseks käsen kõigis skoutrühmades valida kaks terast skouti skoutide häälekandja „Eesti Skoudi“ levitajaks ja nende nimed ning aadressid teatada tähendatud lehe toimetusele.

§ 5.

Päästaabi hääksarvamisel kuulutan välja Eesti skoudi märgi võistluse järgmistel alustel:

1. Märk peab kujutama puhtuse sümbolina liilia õit, mille kolm lehte skoudi 3 töotusena oleks seotud sidemega — sõpruse sümboliks. Märgi keskel, mis omas kogus meeletuletab noole otsa — õige sihi sümbol — peab asetuma Eesti riigivapp. Liilia äärmistes lehtedes asuvad kaks viienurgalist tähte — skoudi alati-valvavad silmad.

2. Märgi aineks oleks mingisugune metall, suurus tuleks kavandiga esitada. Märk on skoudi kaabu ees kandmiseks.

3. Päale ülemaltoodud sümbolitähistele võib kavandi valmistusel skoutlusele ligidalseisvaid sümbolite juure võtta, nende tähendusi ühes kavandiga esitada.

4. Kavandid tulevad adresseerida Päästaabile (Tallinn, postkast 28) kuni 1. jaanuarini 1926 a., juurelisades kavandi märgusõna all kinnist ümbrikku, mis sisaldab kavandi esitaja nime ja aadressi.

5. Auhindadeks on:

I auhind: Kõik „Eesti Skoudi“ aastakäigud kuni kavandi vastuvõtmiseni.

II auhind: sama.

III auhind: „Eesti Skout“, üks aastakäik.

6. Hindajaks on Päästaap ja skout-masterite kogu.

7. Hindajad võivad kavandite detaile muuta, kavandid jäävad Eesti Skoutide Maleva omanduseks.

§ 6.

Keelan ära eeskujuliku skoudi märgi kandmise Tallinna Skoutide Maleva II. järgu skoudil August Birk'il, sest ta ei vasta eeskujuliku skoudi märgi määruste punkt 3. nõuetele.

Alus: Päästaabi juhatuse otsus 6. mail 1925.

Peavanem N. Kann.

mu sõrmed aga puutusid millegi vastu, mis oli reljefne lõige sellel rannale veetud lootsiku küljel. Kas ta ei ole mitte luige kujutus? Salga tootem oli mu sõrmede alla sattunud, see äratas minusse uued elamused. Nüüd kuulsin lainte kisendust, et olen oma kohuse unustanud, nüüd sain aru, et mändade ladvust kohin mu tagasi lõket kohendama kutsub.

Kiskusin palitu hõlmad kokku ja pikkade sammudega mõõtsin varisevas liivas rada telgi ja lõkke poole.

Salga töö süsteem.

R. E. Philipsi järele tõlkinud skm. J. Tederson.

Saateks toimetuselt.

Roland E. Philipsi tööde tundmine skoutidele, eestkätt aga päälikutele, on hädatarvilik. Seda enam Eestis, kus senikaua skoutide tegevus rühmade kui üksuste ümber kujunenud, tihti aga malevagi ühe üksusena, mitte aga rühmade ühinguna tegutseb. Nagu edaspidine töö selgitab, peaks sarnane seisukord minimaalseid tagajärgi andma, ja mida varem seda parem oleks meil sellest loobuda.

Roland E. Philipsi tööde tähtsus nende ilmudes oli suur ja nende mõju kestub kogu aeg. Nad pidid ilmuma järgnevalt: „Salga töö süsteem“, „Kirjad salga päälikule“: I „Skoudi säädused“, II „Skoudi ja II järgu skoudi eksam“, III „I järgu skoudi eksam.“ Kahjuks aga ei läinud kavatsus korda, sest vaheletulev ilmasõda riisus noore, kuid skoutlust põhjalikult tundva autori elu ennem, kui see viimase neist kirjutada suutis. Kuid puudujääv raamat on kirjutatud C. Andrew poolt, ja seda koguteost sarnasel kujul tahab „Eesti Skout“ enda veergudel järjest avaldada.

Lugejate tähelepanu olgu juhitud sellejuures asjaolule, et kõik töö sisust Eestis maksvate korraldustega kooskõlas ei ole, mis arusaadavgi, kuna töö Inglismaa oludele vastavalt kirjutatud. Küll on ka tõlkimisel sellega arvestatud ja vastavalt sellele asja käsitletud, kuid suuri muudatusi ettevõtta R. E. Philipsi töödes siiski mittesoovitavaks peetud.

I. Salkade korraldus.

Tahaksin igal juhusel soovitada salkade organisatsiooni — väikeste, tugevasti liitunud poiste gruppe, keda juhatamas üks nendest — salga päälilik. See on suureks edu tingimuseks skoutluses.

Sarnaseid sõnu leiame „Scouting for Boys“ eessõnas, mis ilmus esimest korda 1908. a. Inglismaal.

Raamat on pidanud mitmed korrad uuesti ilmuma, kuid püsimas on sääl ikkagi: „Skoudid lähevad luurkäigule tavaliselt kahekesi, harvemini üksinda; kui neid rohkem kogub, siis liituvad nad salgaks.“ Neis kahes katkendis peitubki selle suure edu saladus, mida kasutanud edukad skoutide juhid igas ilmakaares.

Järgnevad read sisaldavad mõningaid juhtnööre sarnaste salkade korraldamiseks. Muidugi teada ei ole salkade meetod ainuke, mida skoutide liikumine võib kasutada, kuid üldiselt on ta siiski paremana esinenud. Salkades töötamise meetodi võib pääleegi käsitada tervikuna ehk osaliselt, nagu seda tingivad kohalikud asjaolud, aluspõhjaks jäägu siiski tugevasti liitunud väikesed poiste grupid — sõpruskonnad — oma pääliku juhatusel, kes nende hulgast pärit.

II. Salga päälilid ja kordnikud.

Oletame salga 6—8 poisist kokkutulnud olevat tööks, mänguks, võistluseks, harjutuseks distsipliini õppimise alal ehk häätegedu kordasaatmiseks. Ilmtingimata tuleb neid juhatada, milleks peab olema arukam skout, ent arukas skout ei ole alati siiski kõige targem.

Päalik peab oskama teisi juhtida, kuid selleks peab temal olema teatud and, kuigi vähemalt osaliselt seda võib ka omandada — õppida. Muidugi on neist väärtuslikum loomulik and selleks. Poiss võib olla igati vastuvõetav, kuid anni puududes ei ole temal seda tõmbavust teiste suhtes, millega ta võiks mõjuda seltsiliste päälle mängudel ehk töös.

Küll võib võrdlemisi ruttu, tarvitades jällegi salga süsteemi, poisile need omadused juurde arendada, mida temal ilmtingimata vaja salga päälükuna skoutide hulgas töötamiseks.

Poisid, keda valitakse salga päälükuks, peavad olema vanemad salgas. Muidugi võib olla mõnikord 12-aastane sama andekas kui teine 18-aastane, kuid ainult vähesed väljaarvatud, ei jõua nooremad vanemate sõprade päälle tarviliselt mõjuda.

Nooremad poisid järgnevad vanematele, kuigi need oleksid rumalamad. Samuti ümberpöörduvalt: vanemad ei hooli nooremast, kuigi viimane neist palju targem oleks. Poistes üldse võib märgata ikka suuremat lugupidamist füüsilise kui vaimlise üleoleku vastu.

Kuigi salga juht — päalik — on kõigi tarviliste omadustega skout, ja koguni neid on arendatud tarvilikult, ei suuda ta siiski alati üksinda salka juhtida. Salga tegevus kujuneb mõnigi kord keerulisemaks, ning sel juhul ei saa ilma abita — kordnikuta — läbi. Kordnikuks on päaliku poolt endale abiks valitud skout, kes võiks päaliku puudumisel ka salga täielist juhtimist enda päälle võtta. Asja enese tõttu peavad päalik ja kordnik hääd sõbrad olema. Siit arusaadav nende skoutmasterite (rühmapäälükute) eksitus, kes kordniku määravad ilma läbirääkimata sellega, kellele nad abi määravad. Tihtigi juhtub sellest viga, mille tagajärgi pärast raske hääks teha. Arusaadavalt peab salga päälükuga jutelema tema abi valimisest, seletama nõudeid kordniku ametialal, kuid mõju avaldada päaliku arvamisele enda kui vanema juhi mõtteavaldusega. Salga päalikul peab antama täieline vabadus endale abi valimisel, ja koguni tarbekorral anda võimalus eksitagi. Järgneb.

Ühe mängu lugu.

Tõlkinud Master Ass.

Järg.

Põllu taga läks jälle heinamaa, ja kaugemal jälle karjamaa. Enne, kui viimase ni jooksta, pani Kin vale jälle põllupeenrale, mis heinamaad piiritles.

„Nüüd on vaja lisada kiirust juure!“ ütles tema. „Hää oleks jooksta enne silla juure, kui „hundid“ saavad meie jäljed kätte.“

Konwei noogutas ainult päaga, ja kui Kin hakkas rutemini jooksmata, tegi ka tema seda ilma vaevata.

Nüüd oli jooksta õige järsku mäekülge mööda. Kin jooksis, hambaid kõvasti kokku surudes. Tema meeleolu

läks pisut paremaks. Nad jooksid juba kolm versta hää kiirusega, aga Konwei nähtavasti ei olnud väsinud temast sugugi rohkem.

Mäe tipul vaatas Kin tagasi.

„Neid ei ole näha,“ ütles tema rahuloleva naeratusega. „Sina saad hästi toime oma asjaga, Konwei; sääl ongi ju jõgi.“

All lohus, poole kilomeetri kaugusel neist helkis jõgi hallika läikega sügisese päikese kahvatu paiste all.

„Sild on vassakul pool,“ jatkas Kin. „Võtsin natuke palju paremale poole, kuid

see ei ole suur häda. Meie oleme „koer-
test“ kaugel ees.“

Päale järsku kallakut mööda üles-
jooksmise oli mõlemil mõnus jooksta ilma
pingutusest. Veidi aja pärast juhtusid
nad aga kivise koha päale, kus jälle ras-
kem tee algas.

„Jookseme vähe tasemini!“ pani Kon-
wei ette, „siin on pööraselt paha koht!“

„Ei ole midagi. Meil ei ole aega kao-
tada,“ vastas Kin.

Vaevalt sai ta seda öelda, kui kivi
tema jala alt libises ja ta ise maha kukkus.

Ta oli aga kohe jälle jalgel, kuid nägu
oli moonutatud valust.

„Said haiget?“ küsis Konwei kohku-
nult.

„See on kedreluu, mille ma jalgpalli
juures ära löin,“ hoigas Kin. „Valus, ja
mina ei tea mispärast. Kuid ma usun, et
läheb mööda, kui ma hõõrun.“

Konwei vaatas ruttu ringi.

„Kas sa võid minna metsani?“ küsis
ta. „Sää! peidad sa ennast põõsaste taha
ja ravitsed oma jalga, aga mina seni
panen vale jälje, et vähe takistada „koeri.“

„Metsani ma ikka kuidagi lähen, kuid
sina ära raiska jõudu ilma asjata. Pea
mees, et on veel tarvis minna pool
teed!“

„Tean“ vastas Konwei — „kuid minul
on veel küllalt jõudu tagavaraks.“

Ja pikemat vastust ootamata, jooksis
ta tagasi ja hakkas pillama paberi puru
väikse kingu küljele, mis läks paremale
poole.

Kui tema tagasi jõudis, ei olnud „koeri“
veel näha. Ruttas metsa ja leidis Kin'i
istumas maas põõsa taga. Kin oli suka
ja saapa jalast ära võtnud ja hapu näoga
hõõrus oma jalga.

„Noh, kuidas on?“ küsis Konwei.

„Valu on möödas, kuid nagu ei oleks
kõik korras. Ma ei või toetuda jalale.“

„Las' mina vaatan.“

Konwei tõstis jala üles ja katsus kerde-
luid.

„Kardan, et sina venitasid sooned ära.
See on vist sama koht, mida sa löid
varemini ära.“

„Jah“ — hoigas Kin, — „Et mina ei
mässinud jalga kinni!“

Konwei pidi lausuma: „Kas ma ei õel-
nud sinule,“ kuid sai veel tagasi hoiduda.

„Minul on mähis taskus,“ ütles ta
rahulikult. „Ma mähin sinu jala kinni.
Siruta ta välja!“

Kin alistus vaiksett, Konwei hakkas
mässima osavusega, mis selgesti tõendas,
et ta ei olnud algaja selles asjas.

Tema ei saanud veel lõpetada, kui
kusagil kaugelt künkalt kostis kisa.

„Vaat, ongi „koerad,“ hüüdis Kin. „On
vaja jooksta, sest muidu püüavad nad meid
kinni.“

„Istu rahulikult, nad on veel kaugel,“
vastas Konwei.

„Kuid kui meie hakkame neid ootama,
siis püüavad nad meid tingimata kinni.
Seo ruttu kuidagi kinni ja anna minu
king sija.“

„Istu rahulikult!“ kordas Konwei nii-
suguse käskiva tooniga, et Kin imestu-
sega vaatas tema päale. „Mähkida on
vaja korralikult, sest muidu ei jookse
sina veerand kilomeetritki ära,“ ja jat-
kas jala mähkimist nii korralikult ja
külmavereliselt, nagu oleksid „koerad“
olnud veel mitu kilomeetrit kaugel.

Hüüded kuuldusid lähemal.

„Nad on künka pääl,“ ütles Kin, väri-
sedes kannatamatusest, — „paari minuti
pärast on nad siin.“

„Sa unustasid ära, et panin vale jälje,“
vastas Konwei oma endise rahuga, lõpe-
tades mässimist.

„Vaat, ongi jälg,“ kostis kellegi hüüe.
„Rutemini sõbrad! „Jänesed“ ei jõudnud
veel üle jõe jooksta.“

„See on Jack,“ ütles Kin sukka jalga
kiskudes. „Ma õelsin sinule, et nii saab
olema. Nad on meie ja jõe vahel. Meie
oleme kadunud!“

Konwei vaatas ettevaatlikult põõsa
tagast välja.

„Ja, nemad on ligidal,“ ütles ta. „Kuid
ma mõtlen, et meie suudame nende eest
ära jooksta.“

„Millisel viisil? Nad lõikavad meie
tee läbi, enne kui meie jõuame sillani.“

Kin'i hää! kostis järsuna, vihasena.

„Kuidas jalaga lugu on?“ küsis Konwei
üsna rahulikult.

„Kõik on kõige paremas korras. Ma
võin jooksta. Kuid ei ole mingisugust
kasu. Meie ei saa siit ära minna.“

„Seda vaatame veel. Järgne minule,
kuid peida hästi pää ära, vaata ette,“ üt-
les Konwei.

Ta võttis kotist pihutäis paberipuru
ja hakkas kumardades tungima läbi võ-
sastiku, paberipuru laiali külvates. Nemad
tungisid otsejooneliselt jõe juure.

„Kuhu sa lähed? Sää! ei ole ju silda,“
hüüdis Kin sosinal.

„Ma usun, sa oskad ju ujuda?“

„Ja, muidugi,“ vastas Kin imestusega. „Kuid jões on väga kõva vool... Kas sa tõesti mõtled teda üle ujuda?“

„Ja, muidugi. Ta ei ole lai. Ja mina tean hästi ühte kohast kohta.“

See oli Kinile uudiseks, et Konwei teab seda ümbruskonda, kuna tema ei tea, kuid ta ei õelnud midagi. Tema ei imestanud enam päälle kõigi nende ootamatuste.

Mõne minuti pärast olid mõlemad „Jänesed“ jõe kaldal. Nagu Konwei ütles, ei olnud jõgi lai, kuid suurenedes päälle hiljutiste vihmade, voolas kohutava kiirusega.

Surudes hambad kokku, tahtis Kin vette minna.

„Mitte siin,“ peatas teda Konwei. „Kõige parem koht on vähe edasi.“

Nad läksid mõnikümmend meetrit edasi.

„Näed, sääl on kivi keskel. Uju võimalikult ruttu otse selle juure. Sääl võib puhata, säält viib vool meid otse allapoole liivasele madalikule.“

„See on jälle vale jälg. Siit ei ole võimalik pääseda üle jõe,“ kostis puude taga Jack Bil'i hääl. „Läheme tagasi silla juure.“

Konwei naeratas.

„Ujume,“ ütles ta, tasakesi vette minnes. Ujus siis kivini, tugevasti kätega töötades.

Kin järgnes temale. Vesi oli külm, mattis kinni hingamise. Ta tundis, et vaatamata tema katsete päälle, viib vool teda alla. Aga siin ongi kivi. Ta tahtis haarata kivist, kuid ei saanud, ent kohe tundis ta, et Konwei temast kinni hakkas.

„Olemegi kohal. Oota, kuni puhkad; edasimineku on kergem.“

„Suur tänu sinule,“ sosistas Kin. „Kui sind ei oleks olnud, oleks mind vool ära viinud.“

„Nad ei ole meid veel tähele pannud,“ jatkas Konwei naeratades, „ja nüüd on meil suur võit nende ees. Sest neil tuleb minna ümber, silla kaudu.. Oled sa puhanud? Nüüd võime edasi ujuda.“

Ja tõesti, kivi taga oli vool poole tasem, nii et poisid ilma suurema vaevata jõudsid liiva künkani. Läbi märjad, lõõtsutades, kuid iseenesega rahul olles jõud-

sid kaldale ja vaatasid ümber, et näha, mis teevad „koerad.“

Esiti ei olnud neid kusagil näha, kuid sääl näitas Konwei käega: — „Vaata, jooksevad metsast välja karjamaale. Meie oleme neist pool kilomeetri ees, Kin.“

„Ja, tänu sinule,“ vastas Kin austusega hääles. „Jookseme, enne kui nad ei ole meid märganud.“

„Enne on vaja jätta jälg, et nad ei saa öelda, et meie oleme valesti mänginud,“ ütles Konwei, pillates suure pihu täie paberipuru laiali. „Nüüd, kui su jalg lubab, võib jooksta.“

Mets oli sama tihe, nagu teisel kaldal, nii et puud täielikult varjasid mõlemad „jänesed“ „koerte“ eest. Mõne minuti pärast olid nemad tee pääl ja jooksid lõuna poole, et tagasi minna teise silla kaudu.

Kin kartis ikkagi veel, et „koerad“ neid kinni võtavad ja tahtis kõik aeg kiirust juurelisada, kuid Konwei manitses teda mitte jalale liiga teha ja jooksta rohu pääl, mitte aga tee pääl. Viimaks kui



„koerad“ neid nägid, olid „jänesed“ juba kaugel ees:

Tellimine „Eesti Skout“ V aastakäigu päälle avatud!

„Eesti Skout“ maksab 1926. a. päälle 150 marka, 1/2 aasta päälle 75 mrk.

„Koerad“ pistsid nüüd „täie auruga“ jooksma, kuid see oli ilmaaegne. Vägevate „elagu“ hüüete saatel jooksid „jäänesed“ rahuliku tempoga ristini, mõni minut enne esimest „koera.“

* * *

„Nii siis, teie algaja pidas vastu, Kin,“ küsis Mr. Fraser, tulles tema juure, et tervitada võitjaid.

„Pidas vastu?“ kordas Kin. „Kui teda poleks olnud, oleks meid kinni püütud enne, kui meie oleks jõudnud jooksta pool teed!“

Kin'i iseloomus ei olnud väiklust. Ta jutustas avalikult kogu jooksu sündmustiku, tuues välja täpselt oma seltsilise osa.

Nii võitsid „rebased“ kauaoodatud telgi.

Karr.

Tõlkinud J. T.

(Järg).

Karr lendas järsku põõsa sihis ja tõi säält nähtavale kadunud pardi. Ei saanud kass veel lahtigi teise ronga kiusamisest, kui juba Karr endisel kivil istus, kuhu vaesel kassil, kes nüüd suu vett joostes teiste pidu päältvaatajaks jäänud, juurepääsu polnud. Kivi siledapinnalised küljed ei lasknud, päälegi nüüd, mõeldagi sellest. Ja ta karjus vihast, tigea metsakassi vihast, kus kuulduis tuhande aasta jooksul kogunud põlgus, kurjus, halastamata vihkamine. Õnnelikult võite magada ainult siis, kui te seda kisa ei kuulnud.

* * *

Paar päeva hiljem juhtus Karr lõksu juure, mis oli üles seatud röövlindude hävitamiseks. Just sarnaste jaoks, nagu seda Karr.

Kuid tema taipas asja. Ja kuidas võibki sisse kukkuda: üsna lagedal kohal lamab surnud põldpüü, päälegi tundub temast juba kauaaegse surma lehka. Miks suri põldpüü, ja päälegi kahtlasel lagedal kohal? Lisaks on asjaolu, et näljaseid vareseid ja kulle ringi lendamas lugematud hulgad. Kaugemale sellest! Omi sulgi läbiraputades, asus Karr asjakäiku naabruses puult valvama.

Nagu seda vajagi, lendab juba vares. See haarab paha aimamata põldpüü, ent ta oma saba — on lõksust haaratud. Ainult suure jõupingutusega, suure kaotuse ja häbiga läheb korda tal vabaneda, unustades kõike muud. Nüüd on Karr kohal, lastes endale hää maitsta sarnasel suurepärasel suutäiel.

Alati ei ole kavalus kiiduväärne. On vaid väheseid, kes oskavad peenelt vahet teha kahtlase ja liiga kahtlase vahel. Karr kahjuks ei kuulunud nende hulka.

Veel mõni päev, ja Karr leidis uue kahtlase põldpüü. Polnud mingit kahtlust, et siin samasuguse lõksuga tegemist. „Kaugemale!“ karjus Karrile tema abikaasa, ning Karr ei lähenenudki lõksule. Üsna rahulikult asus ligidusse sündmustikku ootama. Ootaski ära — kahe tunni järele (metsloomadel on sarnane ootamine üsna igapäine) hõljus pilvede all kull, hall, suurepärase väljanägemise, kuid tühise jõu ja piuksuva häälega. Mõneski jones sarnanes kotkale, kuid oli siiski kõige harilikum röövlind.

Laskus laias spiraalis saagile, seda märgates. Peatas paar momenti, nagu see kõikidel lindudel kombeks, linnu kohal vaadeldes, kas vaenlane kusagil ehk ähvardamas. Laskus siis raskelt linnule, nokaga lüües, küüntega rebides. Siis käis lõks kinni. Ronk sõi linnu ja lendas tervena ja vigastamata, kurjalt kraaksudes, minema.

* * *

Ronk istub omal armastatud kohakesel, kõrgel kaljuserval. Ta kraaksub endisena, kuid kurvameelselt: kõik pole enam korras. Samaselt näib inimene. all mäejalal, sama, kes lasi parti. Nüüd istub ta kivil ja naeratab, valvades Karri pikksilma abil.

Ronk näib kimbatuses olevat. Tõstab jalga, tõstab teist, peksab tiivaga meeltheitvalt. Lendab siis alla jõe ääre. Joob, joob nagu palavikus haige oleks. Siis langeb järsku selili. Surnud!

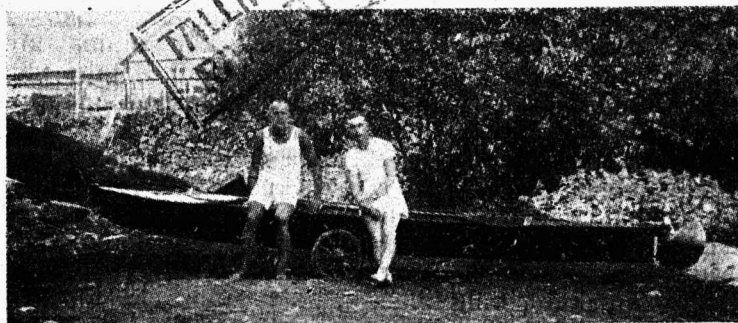
Inimene tõuseb kivil, minnes rahulduna oma teed. See oli tema kätetöö. Püüniseid säadis tema. Viimsesse põldpüütsesse mürgi pani samuti tema. Ta ei saanud siin püssiga, sai siis pikksilma abiga. Ta nägi, milliseid tempe valmistas talle ronk. Sai aru siis, et kavalus talle abiks võiks olla, et aina pikksilmaga saab aidata.

Metsloomad on õppinud kartma laskeriista, kuid ei tunne veel pikksilmast tulevat hädaohtu. Kas õppivad nad seda tundma enne, kui hävinevad? Kes teab?

Veeteed ümber Eesti.

H. Tuuts.

Varahommikul ärkame lindulaulus, päeval joobume päikesest, õhtuõhud kujuvad meil' uneyõrku. Kumardades ojakohal kuulatame veevulinast näkilaulu, jõest kantuna kuulame salapäraseid muinasjutte,



„Merepoeg“ kuival maal.

mida pajatab jõepõhja rändliiv. Külavahe teed tallates õpime elu tundma, elu väärtust hindama. Pärl pärli järele kogume nii mälestuste salve. Ei tuhmu, ei hukku need, vaid veel elurännaku mureaastail panevad hõiskama rinna.

Avanturisti veri igas meis kihutab otsima robinsonaade. Ära linnadest, lähemale kõikemale — loodusele, et täites sõõmudes nautida õhku, vett ja päikest, seda tervise kolmainsust. Pää püsti, tahe pinguli võidame rändtee takistusi. Edasi! Edasi! Selles peitub elumõte, igat tiivustab see sõna.

Aastat neli tagasi, meie rühmavanema sõites omavalmistatud süstal Tõrvast Tartu, tekkis igatsus sööstuda kodumaa jõemaastiku rohelistele sülle, liugleda järvede sinikaantel. Kord tekkinult kasvas ta, muutudes meeli valdavaks. Ja kolme aasta vabade silmapilkude töötulemusena esineb purjestust „Meripoeg“. Kirg rännakuks hävitas töö tühimuse.

Hulljulge näis mõte sarnase paadiga merele minna. Esines ju see kujutluses kõiki hävitava, uputava kurja vaimuna. Mäletan, kuidas nooruke, käekatsuja mustlaseide ettekuulutades: Sinust saab meremees! hirmujudinatega saadetud voodi, vaiba alla varju puged. Kuid aastatega kadus mandrielaniku võõrastus mere vastu. Ja nüüd — meri aina veetleb oma salasosina, oma murdlainte helina, oma tormise vee tuisuga.

Kavatsetud rännak ei täitunud enam. Kaks rännakut Tõrvast Tartu osutusid üsna kasulikkudena kogemuste omandamiseks ja puuduste selgitamiseks. Ja viimaks jõudis kätte igatsetud päev.

Pühapäeval, 28. heinakuu päeval lükkame ratastel asuva „Meripoja“ jõkke. Nobedasti vuliseb paat päiksekullas uinuvate õhne kallaste vahel, kuni päeva loodeks jõuamegi nõiakatlana kihisevale Võrtsjärvele. Öömajale sõit kaunile ovaalsele Vanasaarele, kilomeetrit kolm idas, ehaõnnestus suurte lainte tõttu. Ööbime Järveküla rannas.

Hommikul vastu tuult risteldes katsume sõitu jätkata, kuid õnne tänades leiame varstigi end läbimärgadena ühes oma „pätklakoorega“ jõesuus varju otsimas. Nii meie esimene „mehähäda“.

Kuid meie vastu on kõik ilmaturjad vallale pääsenud. Tuulele seltsib vihm, meid „vaeseid veerotte“ telgiski leotama kippudes. Hamba all on küll veel kuiva, aga veeloik küljeall ei taha väheneda, nii et oleme sunnitud järgneval päeval asuniku juurde ulualla pugema. Neli päeva kuulame tuule hulgeid hoonenurgal ja vihmasaragate rabinat katusel. Viimaks ometi kerkib pilvekaan ja siis võime teele asuda. Veel sunnib vihmavaling järvekaldal jändriku sookuuse all varju otsima, ja alles siis lakkab vihmataat maad piserdamast. Sööstume mööda uduvine-sest kaldast ja kivivaredel ahvenaid konkavatest kaluritest Täna-silma jõesuu kõrkjastikku. Kõrkja sahisedes rabeleme vastuvoolu edasi. Jõeoru järsakutel kül-g-küljes jõukad talud. Keskjooksul laieneb ja tasandub vee hõbepael; käändume Nuija jõe harru ja peatume maantee silla juures, kust järgmisel hommikul teekonda Viljandini jätkame.

Siit-säält kuulduv teateid üliõpilasest Maidest, kes aastate eest sama rännakut süstal teostas. Lahke talu perenaine jutustab, kuis üliõpilased kord luhas jahutaignaga, selle perenaise tavaliku paikamise-vahendiga, süsta tihendanud.

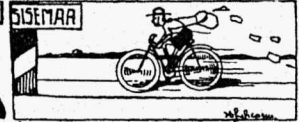
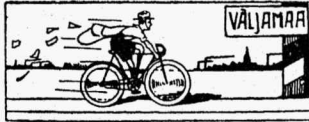
Päike kõrvetab otse põrgulikult pilvedeta taevast. Aga samm-sammult võidame kaasasolevatel ratastel asuva paadiga need 6 „kuiva“



Viljandist lahkumas.

öö kütkestavat ilu. Poeme telki puhkama, et järgmisel hommikul Viljandi jõele sööstuda.

kilomeetrit. Tee on võimatu halb, kuid „see kõik läheb terviseks,“ ja isegi nõrk ratasvärk kannatab tuleproovi läbi. Siis oleme imekaunil järvel, kus Viljandi noorrahvas paadisõites lõbutseb. Longime linnas, varemeis ja sõuame siis vastaskaldale. Kaldäärsed kubisevad uudishimulistest: ei olda ju Viljandi järvel purjekat ennem nähtud. Asume vastaskaldale ööbima, nautides kuuvalge suvitades.



Omis asjus.

Ajakirja uus toimetus algab tööd järgnevas koosseisus: päätoimetajana Joh. Tederson, sekretäärina Hugo Paalman, liigetena H. Hamer, H. Lehepuu, H. Roos. Uues koosseisus tööle asudes loodab toimetus „Eesti Skoudi“ väärtust tõsta järjest kõrgemale tasapinnale, lootes selleks kaastööd ja abi kõigilt ajakirja sõpradelt. Põhjalikke muudatusi ei ole ajakirja juures ette näha, nii k. a. lõpuni kui ka uue aasta kestel ilmub „Eesti Skout“ endisel kujul. Sisuliselt näeb toimetus tarvilise avaldada edaspidi kirjutusi spordi alalt, andes lugejatele algjuhtnööre, siis loodusteadusliste vestete vallast, ka leiaksid ruumi aegajalt jutud kangelaste, rüütlite elust, käsitöö ja radio asjanduse teated. Kui senikaua on raskusi sünnitanud, ruumi

puudus, siis loodetakse seda kõrvaldada võimaliku lehekülgede arvu suurendamisega, samuti ilmuks „Eesti Skout“ 10 korda, mis tingitud eestkätt Jamboreest 1926. a. Nende kavatsuste täitmist julgeb toimetus loota, uskudes abi ja tuge saada uuest korraldusest „Eesti Skoudi“ levitamise alal, uskudes uute sõprade kaastöö ja häätatultse kõikevõitvasse jõusse.

Toimetus.

Uus põnev jutt skoudi elust ilmub „Eesti Skoudi“ järgmises nr-is tervena. Uuel aastal ilmub pikem jutustus järkudena igas nr-is kogu aasta läbi.

Toetussumma vastuvõttu k. a. kevadel Haridusministeeriumilt 10.000 marga suuruses kviteerib tänuga ajakiri „Eesti Skout.“

Ajakirja tellimine 1926. a. on avatud. „Eesti Skout“ maksab tuleval aastal 150 marka aastas, 75 marka poolaastas, ilmudes endiselt 8 nr-iga, kuid Jamboree erinumbrid pääle nende. Üksiknumbri hind jääb endiseks. Tellimine väljamaale maksab 200 marka aastas.

Hilinenud tellijatelt palub ajakirja talitus vabandust viivituse eest, mis tekkinud k. a. esimeste nr-te väljasaatmises. Kuid kuna need talituses puudu, siis oldi sunnitud ootama kuni need kohtadelt, kus neid veel alles, tagasi saadeti.

Abitalituste ja üksiknumbrit müüjate tähelepanu juhib ajakirja talituse asjaolule, et k. a. lõpul tuleb nendel oma tegevus senisel kujul lõpetada ja talitusele tegevuse aruanne esitada. Aruandes tuleb märkida andmed iga numbri läbikäigu kohta (saadud, müüdüd, tagasi, raha saadatud) ja summade saatmise üle. Uuel aastal saadetakse ajakirja levitajatele (rühmade juure ja teistelegi) niipea kui need „levitajate põhikirja“ kättesaamise kviitungi talitusele tagasi saanud. Kõikidele tellimiste vastuvõtjatele saadetakse samane põhikirja.



Skoutmasterite Kogu järjekorraline koosolek peeti 4. okt. s. a., kus kongressi resolutsioonide põhjal palju tähtsaid otsusi tehti.

1. Jamboree asjus otsustati kokku kutsuda üleriikline nõupidamine Tartu 8. nov. s. a., kuna skm. H. Paalmanile ülesandeks tehti esineda Päästaabile esialgsete kavade ja ettepanekutega.

2. Loeti tarvilikuks päälükute kursuse korraldamine Eestis. Õpejõuks oli lootusi saada eriteadlast Inglismaalt. Kursuslaager oleks augusti kuus, enne ärasõitu Helveetsiasse üleilmilisele kongressile.

Põhimõtteliseks vastuvõtmiseks otsustati esitada Päästaabile 1) rühma asjaajamise lihtsustamise resolutsioon, deentralisatsiooni põhimõttel, 2) „Eesti Skoudi“ levitamise ja 3) meriskoutide asjus vastuvõetud resolutsioonid täielikult.

Koosolekul valiti ka uus juhatus järgmises koosseisus: juhataja skm. J. Teder-son, kirjatöimetaja skm. H. Paalmann, laekahoidja skm. E. Jõgi. Revisjoni komisjoni: skm. skm. V. Andreesen, V. Grimm ja H. Silber.

Ühtlasi otsustati kodukorda täiendada ja osaliselt muuta.

E. S. M. Päästaabi koosolek peeti 18. okt. s. a. Tallinnas. Tähtsamaks küsimuseks oli Jamboree ja Eesti skoudi märk. Jamboree asjus Päästaabile esitatud kavade kaaluti läbi ja võeti vastu. Jamboree etteotsa saavad kolm komiteed: üle-, kesk- ja üldkomitee. Ülemkomitee käes on hooldamine, rahalise toetamise korraldamine, patronage. Keskkomitee on tegelik korraldaja. Üldkomitee kaalub mõningaid erilisi küsimusi. Jamboree eelarves on puudu jääki 250.000 mk. suuruses, selle hulgas 50.000 mk. väljamaalaste vastuvõtmiseks, mida toetustega loodetakse katta. Osavõtjate osamaks on arvatud 500 mk. isiku kohta.

Ülemkomitee loomiseks tehti peavanem hra N. Kannile ülesandeks läbirääkida hr-ade aupresident K. Pätsiga, auliigete G. Vesteli ja H. Baueriga. Keskkomitee jäi skm. H. Paalmanni moodustada, samuti üldkomitee, nende koosseisud on üldjoontes Päästaabis hääkskiidetud.

Eesti skoudi märgi asjus otsustati võistlus välja kuulutada, omal ajal Skm. Kogu poolt esitatud ettepaneku alusel.

Nõupidamine Jamboree asjus peeti Tartus 8. nov. s. a., kuhu ilmunud oli Paideist 3, Tallinnast 3, Tartust 2—5, Valgast 3 ja Võrust 2 esitajat. Koosolekut võib kordalainuks pidada, kuigi küsimusi vähevõitu tekkis. Pikemaid läbirääkimisi oli Jamboree nime asjus, kuna ei arvatud kohaseks võorakeelse sõna tarvitamist. Senikaua aga kohasemat pole leitud.



Uus ajakiri hakkab ilmuma Tallinna Skoutide Maleva väljaandel, nimega „Tallinna Skout.“ Uue ajakirja esimeseks ülesandeks olevat eelseisva Jamboree materjalide kättesaadavaks tegemine nii puht praktiliste näpunäidete kui ka üldiste juhtnõrde kujul.



Kallid sõbrad!

Palju tervisi teile kõigile Kuresaare hundipoegadelt. Te tahate muidugi teada, kuidas suvel elasime. Muidugi hästi, nagu

harilikult. Ei saanudki küll palju ringi rännata, nagu muidu, sest võtsime külalisi vastu. Sai me sõpradeks kahe Tallinna hundipojaga, kes skm. Paalmanniga kaasas siin käisid. Ja skoutmasterid käis siin ka veel mitu inimest. Ometi olime ka laagris, mis meile täiesti iseseisvalt korraldati 18.—20. juulini, linna ligidal Loode metsas. Teate aga, kus need olid lõbusad päevad. Elage siis hästi, kuni Jamboreel näeme!

Kollane Uhuu.



IV Rahvusvaheline skoutide kongress peetakse Helveetsias, Kanderstegi skoutide kodus 21.—29. aug. 1926. Uudisena vahelduvad seekord kongressi päevad huvimatkadega, kaunis mägestikuriigis. Eesti 6 esitaja seas on töotanud olla ka meie lugupeetud peavanem.

Katoliku skoutide rahvusvahelisest palverändamisest püha aasta puhul Roomas on 10.000 skouti osavõtnud.

Ülemaalisi laagreid (jamboreed) on peetud tänavu Bulgaarias (asut. 1923) 2000 skouti osavõtul, Helveetsias 2600 skoutiga, Luxemburgis ja Daanis. Viimast võttis Eesti esitajana osa Tallinna M. staabi sekretär hra Tõnnisson (N. M. K. Ü.). Selle laagri iseäraldustest tulevikus pikemalt.

Soomes on ühinenud kõik skoutide organisatsioonid „Suomen Partiopojat“ nime all.

Igalpool skoudid! „Montreal Herald“ on jutustanud järgmist: Kui teil tuleb kunagi maakeral reisida, siis leiate igalpool skoute ees.

Uhel päeval kohtas Roosevelti ekspeditsioon Tiibetis noori pärismaalasi väga sõjaka välimusega. Ameeriklased seadsid end kaitseisukorda. Üllatuseks seletab neile aga tõlk, et need olla skoudid, saadetud vastuvõtmise komitee poolt neile teenäitajateks ja pakikandjateks. Skoudid leidsid selles kena juhuse igapäevaseks hääteoks.

Rooverite kongress Londonis. Eestile on saadetud kutse viibida Londoni rooverite külalistena ühe rooversalgaga (5 skouti) nende kongressil 2.—5. aprillini 1926. a.



Tartu Skoutide Maleva pühitses 8. nov. oma 5. aastapäeva. Kell 11 peeti pidulik aktus ja kell 6 piduõhtu H. Treffneri gümnaasiumi ruumides. Pidustust tuleb kõigiti kordalainuks lugeda. Emadepäevaks kavatsetakse välja anda 5 a. album Maleva tegevusest.

Nõmme Skoutide Maleva pidas 17. okt. oma avamisaktust ja pidu. Uue Maleva päälikuks on I jsk. E. Leinberg. Aktusel, mida kõigiti kordalainuks võib lugeda, esines kõnega Maleva vanem hra Mitt, selgitades väga põhjalikult skoutluse ideid.

Valga Skoutide Malevas on neli rühma ja 2 hundipoegade karja, liigete koguarv ulatab üle 150. Rühmad tegutsesid kohaliku Sõprade Seltsi hoole all. Rühmad on enesele suutnud lipud ja muud tarbed muretseda ning I rühm omab varandust koguni üle 18.000 marga väärtuses. Suve jooksul on korraldatud rännakuid ja laagrid Tõlliste Emajõeal ja mujal.

Tallinna Skoutide Maleva II rühm korraldas tänavu 8 laagrit, kokku 32 ööpäeva. On esinenud korrapidamisel seitse korda. Tublid skoudid!

Võru Skoutide Malevas on asumisel 5. skoutide rühm. Maleva juures töötab ka 2 hundipoegade karja. On liikumas mõte skoutluse ellukutsumiseks Räpinas—Võõbus.

Muhu skoudid asutati 28. juunil k.a. Kuresaare II j. skoudi Paul Noot'i poolt oma kodusaarele. Skoutlus on säälses noorte peres vastuvõttu leidnud — rühmas on 16 liiget, nendest 12 skoudi ek sami andnud. Saarlased jälgivad rühma tegevust huviga ja ootavad selle edespidist kujunemist. Rühma vanemaks on hra Karl Ling.

Tallinna XIII rühm (Lembitu skoutkond) korraldas 3.—9. augustini laagri Saaremaal, Järve metsa rannal. Laagri juhiks oli nskm. Pavelson. Laagrist on hulk mälestusi jäänud, kuna ka Saaremaa skoudid laagris asusid. Ühised mängud, paadisõidud, jalgpalli võistlus, koguni ühine ajaleht, need aitasid sõprust sõlmida. Lõpuks korraldasid külalised Kuresaares pidu, mis ka kena mulje jättis.

Skout Kuresaarest.

Annetus Tartu skoutide spordi ringile. Tartu Maleva 5. aastapäeva peol ettekantud ilusate võimlemisharjutuste eest annetas Skoudi Sõprade Seltsi liige hra V. Freyväld spordi ringile käsipalli ühes juurekuuluvate tarbeasjadega.



Richard Šmid, Brno, U radnice 1, Československo, soovib ärilist ühendust Eesti ja ka Vene kirjamarkide kogumiseks huviosalistega.

* * *

„Eesti Skoudi“ toimetuse tahab tuua siin edaspidi skoutide aadresse, kes soo-

vivad kirjavahetust vendadega teistest malevatest.

Paul Vihalem, Paide, Pärnu t. 24.

Karl Ling, rühmanem. Muhu, Suurväl, Linnuse küla.



H. T—ts Tõrvas. Lühendasime ja ootame järgi. Palume kirjutada ainult ühel paberil küljel.

E. Stern, Tln. Näeksime meeleldi uudiseid.

B. Madisson, Tln. Kuuleksime rõõmuga matkust mööda Eestit.

I Eesti Skoutide Jamboree

Lükatil, juulis 1926.

Toimetuselt.

Eesti Skoutide Jamboree mõte tekkis juba 1924. aastal, leides suuremat väljendust k. a. kevadel peetud kongressil. Sääal avaldatud mõtteid on Skoutmasterite Kogu edasi arendanud ja nüüd on kavad väljatöötatud, mis ametlikult ligemal ajal laiali saadetakse. Toome need siin lühendatult, et anda kätte skoutide perele ja seltskonnale neid andmeid ja mõtteid, mis sel alal valitsemas.

Juhtmõtted: Eesti skoutlusele, kes juhtide ja seltskonna toetuse puudust kannatab, tuleb abi saada. Skoutmasterite Kogu leidis selleks soovitava üleriiklist puhtskoutlist laagrit — Jamboree'd — korraldada. Seda korraldada leiti kõigiti otstarbena 1926. a. suvel, Eesti Skoutide Maleva V aastapäeva pühitsemiseks. Ta aitaks kaasa skoutidel nende vaimu arendamiseks, võimaldaks seltskonnale tutvumist skoutlise tegevusega, võimaldaks ka külastavatel väljamaalastel meid näha ja tundma õppida.

Aja jaotus: Laupäev: hommikul päralejõudmised rongilt; lõunal laagri ülessäädmise ja võistlused selles; õhtul esimene suurem laagrituli ettekannetega.

Pühapäev: hommikul laagri avamine hra Riigivanema poolt, jumalateenistus hra Piiskopi poolt; pääleõunat vabaõhulised ettekanded skoutlisest tegevusest publikule; õhtul laagrituli.

Esmaspäev: skoutlised võistlused; laagrituli.

Teispäev: sama.

Kesknädal: hom. skoutlised võistlused, laagri tegevus; pääleõunat ujumisvõistlused ja elupäästmise demonstreerimine Piirita ujumisbasseinis; õhtul laagrituli.

Neljapäev: hom. võistluste lõpp; pääleõunat auhindade jagamine Kadriorus T. J. K. staadionil, samas köieveo ja skoudijooksu

lõpuvõistlused, rahvatantsud, võimlused, massilised etteasted malevalt. Õhtul koosviibimine päälikutele.

Reede: linnavaatlus gruppides, õhtul üldine kogumine (arvat. „Estonias“), ärasõidu algus.

Publikule on võimaldatud laagrisse pääs teatud kellaegadel vastava märgi omandamise teel.

Laagri juhtimine. Patrooniks oleks hra Riigivanem.

Ülemkomitee: Eesti Skoutide Maleva aujuhatus, päästaap ühes nõunikudEGA, tähtsamad riigi ja seltskonna tegelased, laagri üldjuhataja. Ülemkomitee hooldab laagri ainelist külge.

Keskkomitee: Laagri üldjuhataja, selleks skm. H. Paalman, ühes järgmiste abidega:

Majandusülem, kes rahaasjade üle valitseb ja kes ülemkomiteelt määratud (vanem isik).

Varustusülem, kes laagri varustuse korraldaja laagris (Tallinna maleva päalik H. Klemeier).

Toiduülem, kes laagri toidustust korraldab. Tema korraldusele kuulub ühtlasi ka käsitööde näitus (nskm. A. Tari).

Väljamaalaste hooldaja. Selleks on skm. H. Paalman ühes ligema abiga (Tln. I r. päalik B. Koot).

Tööülem, kellel ülesandeks laagri koht korraldada, laager ehitada, laagri kestes tarvilisi töid teha, laagri lõppedes see mahavõtta. Ka toiduvalmistamisel abi anda jne. (nskm. E. Pavelson).

Bürooülem, kes juba k. a. töödega algab, kavad ja kutsed, juhtnöörid jne. kätte saadab. Korraldab laagris tunnistused, informatsiooni bürood, — niihästi Tallinnas kui ka laagris, korraldab ühenduse hõlbustamist Tallinna ja Lükati vahel. (Tln. hp. pere hunt B. Madisson).

Laagri komandant, kes valvab korra järele laagris ja selle lähemas ümbruses, kes käsutab laagri „politseid“ ja valvurid, korrapidajaid ujumise sildadel jne. (Nõmme mal. päalik E. Leinberg).

Keskkomitee on kogu tegevuse juhatajaks, samuti kavade kokkusaadjaks kogu Jamboreele.

Üldkomitee: Sinna kuuluvad pääle keskkomitee veel vastutavamad tegelased: võõraste vastuvõtja Tallinna jaamas ja sadamas (Tln. mal. poolt määratav), ajakirjanduse informeerija, „Eesti Skoudi“ toimetaja, paraadide üldjuht, linnavaatamise korraldaja (hra B. Rautsman), linnavahelise kiirühenduse pidaja (esk. Püümann), hundipoe-gade laagrijuht, esimese abi korralduse juht, informatsiooni büroode ja ettekannete juhid ja kõik Jamboree pääkohtunikud.

Need isikud kannavad kõik Jamboree kaelarätikut: roheline-kollane pooleks.

Osavõtjad. Osa võivad võtta Eesti Skoutide Malevasse kuuluvad skoudid, igalt malevalt võistlusrühm 25 liikme suuruses, siis külas-



Kõik skoudid loevad „Eesti Skouti“

tajad-rühmad, kes malevate vahelisest võistlusest osa ei võta. Üldsummas loodetakse 700 skoudi ümber. Hundipojad võtaksid osa nendele korraldatud laagrist. Väljamaalasi tuleb arvatavasti 150 ümber, kellele laagris eraldatud osa.

Kulud. Iga üksiku skoudi päält 500 mrk. (mis ette maksta tuleb), sellele lisaks veel sõidukulud, milleks 50% hinnaalandust loodetakse saada. (Üldine ja täpne eelarve ilmub. Toim.).

Laagrikauplus. Sarnane asutus on ettenähtud ühe vanema ülemkomitee määratud isiku juhatusel laagri piirides, et võimaldada skoutidele tarbete saamist, nagu vormi osad, varustus, kirjandus, laagri programmid, kaardid, märgid jne. Ka karastavad joogid ja maiustusedki oleksid saadaval. Korraldajana on arvatud päälük R. Trey.

Toidustus on mõeldud korraldada sõjaväe väljaköövide kaasabil ühiselt laagrisolijatele, väljaarvatud võistlusrühm, kes ise toidu peab valmistama. Toidunõud peab igatüks ise kaasa tooma. Ka on laagri läheduses olemas „restoraan,“ mis määratud päältvaatajate tarvitada.

Linnas viibimisel on kavatsus võimaldada skoutidele odavamast sööki.

Võistluste kava.

Üldised märkused. Võistlused peetakse maakondade ja malevate vahel. Iga maleva võtab võistlustest osa ühe võistlusrühma kaudu, kuhu kuuluvad 3. liikmeline staap (vanadus piiramata) ja 3 salka à 7 skouti. Skoutide vanaduse kogusummaks on 236 aastat (= 21×16 a.) rühmas ei tohi olla vanemaid 18 aastast 31. juuniks 1926. Võistlustest võib staap osavõtta, olles vanem 18 aastast, ainult punktidest I, II, III ja VIII. Üks ja sama skout võib osavõtta ainult ühest „skoutlisest võistlusest“ (punkt IV ja V), mitte mõlemist.

Võistlused on korraldatud selle mõttega, et Eesti skoutluse programm laieneks ja skoudid endid arendaks. Selles sihis tuleb ka eelharjutusi kohtadel korraldada.

Iga võistleja saavutusi hinnatakse punktide abil; punktide maksimaalne arv on igal alal võrdne. I auhinna omab suurima punktide arvu võitnud maleva. Auhindu omavad ka üksikud skoudid Jamboree hõbemärkide näol.

Võistluste kestel antakse võistluspäeva eelõhtul võistlusrühma päälükule kirjalikud juhised järgneva päeva võistlusteks, äratähendatult aeg ja koht võistlemiseks. Kuna ajapiiramisega tegemist on, siis oodatakse täpset ilmumist võistlusele. Hiljaks jääjad kõrvaldatakse võistlusest.

Ülemkohtunikuna võistlustel toimib skm. H. Paalman, kes valvab, et võistluste hinnang sünniks skoutliselt seisukohalt. Ülemkohtunikule alluvad pääkohtunikud, kelledest igatüks oma alal töötab ja kellele vastava ala kohtunikud alluvad. Nad kõik kannavad erimärke.

Tekkiivad kaebtused ja arusaamatused tulevad vastavale pääkohtunikule ettekanda, kes omakord ülemkohtunikule asja teatavaks

teeb. Ülemkohtuniku seisukoht on lõpulik. Üldiselt loodetakse, et skoudid ja kohtunikud omavahel hästi läbi saavad ja arusaamatusi üldse ei teki.

Kava:

I. Laagrisolek. Punkte antakse järgmiselt:

A. Laagri ülemkohtuniku ja muude alajuhtide poolt antavate korralduste ja juhtnõuade täpne täitmine ja neile vastav tegevus.

B. Üldine välimus ja ülespidamine, vorm jne.

C. Distsipliin.

D. Laagris valitsev vaim.

See võistlus kestab kogu laagri ajal. Rühmi ei kontrolleerita enne võistluste algust. Päralejõud pääle algust ei avalda mõju võistluste hindamise pääle.



Tartu N. M. K. Ü. ja Tartu Skoutide Maleva laagrist — ujuma!

II. Laagritegevus. A. Pakkimine ja transport. Tervet varustust tuleb kanda skoutide eneste poolt ehk skoutide omal jõul (näiteks rühma kärul). Iga skoudi varustus vaadatakse läbi, et kindlaks teha, kas ta otstarbekohaselt sisseseatud ja kuidas rühma varustus üksikute skoutide vahel jagatud. Käru tarvitamisel maksab sama isikliste pakkide kohta.

B. Varustus. Et saada soovitatavalt hinnatud, olgu varustus praktiline ja odav. Üleliigne arvestatakse mittedoovitatavalt. Ettekanneteks ja muudeks tähtsateks otstarveteks ei keelata muidugi eritarbeid.

C. Laagri kiire ehitamine. See ei kohusta sugugi rühma kohe peale Jamboreele jõudmist laagrit üleslööma. Antakse küllalt aega ümbrusega tutvumiseks. Eeldatakse tugeva vihma lähenemist, mille pärast stüüdatagu tuli õigel ajal ja otsitagu kiirelt varju.

D. Parem laager kolmetunnise töö järgi. Rühmadel ei tule muretseda vee ja latriinide eest. Eeldatakse pikemaks ajaks laagrisse jäämist ja seepärast oodatakse, et rühm end võimalikult praktiliselt ja

mugavalt sisseseaks, kuivõrd see käepäraste abinõudega üldse võimalik. Ühtlust telkides, varustuses ja muus ei nõuta, kuna siin pole sõjaväe laager. Salgad korraldagu telgid oma maitse kohaselt, nagu hariplikus rühma laagris.

III. Laulud ja hüüded. Osa võtab kogu rühm. Kestvus kuni 15 min. Laulud võivad olla tõsised ehk lõbusad, soolo- ehk koorilaulud. See võistlus peetakse õhtustel laagrituledel. Hüüdedest demonstreeritagu oma maleva tervitus- ehk ergutus-, rühma ehk salga hüüdeid.

IV. Skoutline võistlus I. Rühm määrab ise 5 skouti sellest osavõtuks. Nende vahel loositakse, kellele langeb teatav võistlus osaks.

A. Vaatlus (linnas). Võistlustes arvestatakse kirjelduste põhjal äratundmises ja ehituste, mälestusmärkide jne. vaatluses. Linna plaanil näidatakse koht, kust kedagi kirjelduse põhjal otsida. Arvestatakse ka linna ennem tundmisega, mis suuremat kohustust päale paneb.

B. Kaalumine (järeltuste tegemine). Antakse kirjalikult mingi keeruline juhuse mõistusliselt kaaluvaks lahenduseks. Näiteks mõni kriminaallugu.

C. Kõrguse, pinna ja arvu määramine. Tuleb tarvitada skoutlisi metoode. Kõrgust hinnatagu kolmel viisil, pind ja arv silma järgi.

D. Jälgimine. Sünnib maal. Antakse juhised edasiminekuks. Teel on takistused. Samuti saab suurema osa juhtnõore alles teel.

E. Esimene abi. Elementaarsed nõuded. Abiandmine enesele ja õnnetu juhuse korral. Õnnetu kohta teatatakse, mis tal viga. Rühmal olgu otstarbekohane sanitaarkast kaasas.

V. Skoutline võistlus II. Tingimised nagu eelmises.

A. Mitmesugused praktilised käsitööd. Sel võistlusel antakse skoudile mitmesugust kõrvaleheidetud materjali (puutükke, traadiotse, plekk-karpe, nõõritükke jne.), millest 1½ tunni jooksul tuleb valmistada mõned kasulikud ja praktilised skoudi laagritarbed. Ainsa tööriistana võib tarvitada taskunuga, millest igasugused lubatavad.

B. Puu otsa ronimine. Kõigil võistlejatel tuleb ronida ühe ja sama puu otsa. Sääljuures võib tarvitada mitte üle 20 m. pikkust köit ja ainult lihtsaid laagrikingi. Põlved võivad olla kaitstud. Võistlus on kiiruses ja osavuses.

C. Võidujooks. 100 meetri jaoks aja päale. Lubatakse vaid võimlus-, mitte aga jooksukingi. Võistlus peetakse Kadrioru staadionil.

D. Viske. Kivi raskus ½ kg., kivi on ümmargune. Võistlus kauguse päale, mõlema käe visked kokkuarvatud, meetod vaba. Osavõtjad võivad mõlema käega ühe prooviviske teha.

E. Murdmaa jooks. Osavõtjad jooksevad Piirita ja Lükati vahel (umbes 2 km.). Punkte antakse kiiruse ja osavuse eest.

VI. Ujumisvõistlus. Rühm määrab seks 4 poissi, igale võistlusele ühe. Peale selle võib P. VIII E. täitmine ka basseinis sündida.

A. Kiirujumine 100 m. Igasugused meetodid on lubatud. Bassein on 50 m. pikk.

Järgneb.